

मौक्तानस adj. (f. ई) von मक्तानस gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86. — Vgl. मक्तानस 3.

मौक्तानामन (von मक्तानामी) adj. AIT. BR. 6,24.

मौक्तानामिक (wie eben) adj. = मक्तानामिक HARADATTA beim Schol. zu P. 5,1,94, Vārtt. 1.

मौक्तानामिक (wie eben) adj. = मक्तानाम्यो ब्रह्मचर्यमस्य, मक्तानामी-श्रुति oder तासां व्रतं चरति P. 5,1,94, Vārtt. 1. 2 und PAT. — Vgl. मक्तानामिक.

मौक्तापुत्रि adj. von मक्तापुत्र gaṇa सुतंगमादि zu P. 4,2,80.

मौक्ताप्राण adj. von 1. मक्ताप्राण gaṇa उत्सादि zu P. 4,1,86.

मक्ताभाग्य n. = मक्ताभाग्य Nir. 7,4. 5. 23. मक्ता^o 13,1 (v. l. मा^o).

मौक्तारजन (von मक्तारजन) adj. f. ई mit Safran gefärbt P. 4,2,2, Vārtt. 5. oxyt.: वासस् ÇAT. BR. 14,3,3,10.

मौक्तारजिक (von मक्तारज) adj. f. ई dem regierenden Fürsten zuge-
than, ihn verehrend P. 4,2,35. 3,97.

मौक्तारज्य (wie eben) n. die Würde eines regierenden Fürsten AIT. BR. 8,6. 12. 15.

मौक्तारष्ट्र (von मक्तारष्ट्र) adj. f. ई maharattisch; subst. f. die maharattische Sprache Verz. d. Oxf. H. 181, a, 39. VARARUKI 12, 32. STENZLER in MĀRĀK. Einl. V. भाषया मक्तारष्ट्रया (!) VĀRĀH. KĀN. Einl. — Vgl. मक्तारष्ट्र.

मौक्तावार्तिक adj. mit (Kāṭjājana's) Mahāvarttika vertraut P. 4,2,65, Vārtt., Sch.

मौक्ताव्रती (von 1. मक्ताव्रत) f. die Lehre der Paçupati PRAB. 20,11. = पाश्रुपतशास्त्रसंहति Schol. I, = यज्ञमीमांसा Schol. II.

मौक्ताव्रतीय bei WEBER, Nax. 2,282. 345 fehlerhaft für मक्ता^o, wie die v. l. hat.

माक्लिक m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6,354 (VP. 188; माक्लिष v. l.).

माक्लिकीप्रस्थे adj. (f. ई) von माक्लीप्रस्थ oder मा^o; N. pr. eines Dor-
fes bei den Völkern des Nordens, P. 4,2,110, Sch.

माक्लि^{ते} m. pl.; pl. zu माक्लित्य gaṇa कषादि zu P. 4,2,111.

माक्लित्य (patron.) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 6,2,3,10. 8,6, 1,16. fgg. 9,3,4,57. 10,6,4,9.

माक्लित्य m. patron. von मक्लि gaṇa गर्गादि zu P. 4,1,105.

माक्लि^{त्रं} n. (sc. सूक्त) Bez. des Liedes RV. 10,185, das mit den Worten मक्लि त्रीणाम् beginnt, gaṇa विमुक्तादि zu P. 5,2,61. M. 11,249.

माक्लिन (von 1. मक्ल) adj. f. आ fröhlich, freudig, lustig, erregt; er-
götzlich, erfremend; = मक्लत् NAIGH. 3,3. Indra RV. 1,56,6. 61,1. कु-
तस्वमिन्द्र माक्लिनः सन्नेको यासि 163,3. 2,19,3. Ushas 5,43,8. Pū-
shan 10,26,1. 9. — 1,180,5. धेनु 3,6,4. गिर 7,5. यत्ते माक्लिनं दत्रम-
स्ति 36,9. अश्वस् 4,17,20. उक्थैरिन्द्रस्य माक्लिनं वयो वर्धन्ति सोमिनः
8,31,1. 1,151,9. स नो वस्व उप मास्युषो नयान्माक्लिनस्य 8,60,9. 9,82,2.

माक्लिन UṆĀDIS. 2,56. n. Herrschaft UṆĀVAL. — Vgl. माक्लिन.

माक्लिनावत् (von माक्लिन) adj. in Erregung befindlich: इन्द्र एषो दं-
क्लिता माक्लिनावानुद्गायिणः समुजे दंमनावान् RV. 3,39,4. 36,3.

माक्लि^र m. Bein. Indra's THK. 1,1,58. मिक्ल^र H. 5. 31.

माक्लिष (von माक्लिष und माक्लिषी) 1) adj. f. ई dem Büffel —, der Büffel-
kuh eigen, von ihnen kommend P. 4,4,48. रूप R. 4,9,60. MĀRĀK. P. 83,
20. वपुस् KĀṆIKH. 72,22. वेष 27 (bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind.). मौस MBH.
V. Theil.

13,4247. प्रङ्ग AK. 2,9,100. HALĀJ. 4,79. रक्त Verz. d. Oxf. H. 103,6,8.
VARĀH. BRH. S. 53,30. तीर M. 3,9. JAMA bei KULL. zu M. 3,8. Spr. 1388.
MĀRĀK. P. 32,18. Sūçr. 1,174,20. 176,2. घृत 180,19. Schol. zu KĀTJ. ÇR.
180,13. दधि Spr. 633. पञ्च^o (गृह; vgl. पञ्चमक्षिष) MĀRĀK. P. 80,85. —
2) m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 17,26, v. l. VP. 188, N.
54. sg. N. pr. einer Gegend Verz. d. Oxf. H. 339,6,16; vgl. मक्लिष 2,6
und माक्लिषक.

माक्लिषक (von माक्लिष) 1) m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6,366
(VP. 192). 8,2066. 13,2104. 14,2476. HARIV. 782 (nach der Lesart der
neueren Ausg.). MĀRĀK. P. 37,46. Die Bomb. Ausg. des MBH. liest 6,366
und 13,2104 मक्लिषकाः. — 2) m. Büffelhirt; s. u. माक्लिषिक.

माक्लिषस्थली (मा^o + स्थ^o) f. N. pr. einer Oertlichkeit gaṇa धूमदि
zu P. 4,2,127. Davon adj. माक्लिषस्थलक ebend.

माक्लिषिक (von मक्लिष) m. Büffelhirt, der von Büffelzucht lebt M. 3,
166. VP. 209, N. 7. In der neuen Ausg. des VP. II, 219 setzt HALL still-
schweigend die falsche Form माक्लिषक, die auch ÇKDR. u. पर्वकारी
hat, dagegen माक्लिषिक in der alphabetischen Ordnung. Für माक्लिषिक
spricht ऋषिक. माक्लिषिक soll auch den Liebhaber eines liederlichen
Weibes oder den, der von der Prostitution seines Weibes lebt, bezeich-
nen: मक्लिषीत्युच्यते नारी या च स्याद्यभिचारिणी । तां उष्ट्रां कामयति
यः स वै माक्लिषिकः स्मृतः ॥ KĀṆIKH. im ÇKDR. मक्लिषीत्युच्यते नार्या
भगेनोपार्जितं धनम् । उपजीवति यस्तस्याः स वै माक्लिषिकः स्मृतः ॥ Çal-
DHARASY. zu VP. 2,6,15. ÇKDR.

माक्लिषिका f. N. pr. eines Flusses R. 4,40,21. ^oकी 41,16.

माक्लिष्यती (f. von माक्लिष्यत und dieses von माक्लिष्यत्) f. N. pr. einer
Stadt gaṇa कच्यादि zu P. 4,2,95. MBH. 2,1124. 1130. 3,592. 13,89.
7187. HARIV. 1807 (von Mahishmant gegründet). 5224 (von Muku-
kunda gegründet). RAGH. 6,43. Verz. d. Oxf. H. 223,6,24. VP. bei MUIR,
ST. 2,437. fg. BRĀG. P. 9,13,22. 26. 16,17. DAÇAK. 194,17. 196,6.

माक्लिष्यतेयक adj. von माक्लिष्यती gaṇa कच्यादि zu P. 4,2,95.

माक्लिष्य (von मक्लिष) m. eine best. Mischlingskaste, der Sohn eines
Kshatrija und einer Vaiçjā AK. 2,10,3. H. 896. JĀṬN. 1,92. नृत्य-
गीतननत्रजीवनं सस्यरत्ना च माक्लिष्याणाम् UṆĀS bei KULL. zu M. 10,6.
COLEBR. Misc. Ess. II, 181.

माक्लीन m. vielleicht patron.: आ जनं त्वेषसंद्दशं माक्लीनामामुपस्तुतम् ।
अगन्म बिधति नमः RV. 10,60,1.

माक्लीयत्वं adj. mit den Worten मक्लीयत्वं (?) beginnend gaṇa विमुक्तादि
zu P. 5,2,61.

माक्लीरत्त N. pr. eines Ortes Verz. d. Oxf. H. 149,6,7.

माक्लील m. patron. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37,23. fg.

माक्लिन्द्र (von मक्लिन्द्र) 1) adj. f. ई auf den grossen Indra bezüglich, ihm
gehörig u. s. w. P. 4,2,29. ऐन्द्रं वा माक्लिन्द्रं वा पुरोलाशम् AIT. BR. 7,4.
उद्धार TS. 6,3,5,3. VS. 24,17. प्रह ÇAT. BR. 4,3,2,15. 3,4,8. KĀTJ. ÇR.
10,3,10. AIT. BR. 3,21. KĀTJ. ÇR. 4,2,10. 5,11,28. प्रप्रह (v. l. प्रह) MBH. 5,
4562. वारपोन्द्र BRĀG. P. 5,28,7. कवच R. 6,86,25. तनुच्छद् RAGH. 12,86.
अस्त्र MBH. 7,6958. BHATT. 15,93. धनुस् so v. a. Regenbogen MBH. 5,5353.
HARIV. 7477. MĀRĀK. 83,15. RĀGA-TAR. 2,13. अम्भस् Regenwasser Ku-
MĀRĀS. 7,84. Sūçr. 1,238,18. दिम् so v. a. Osten MBH. 7,8408. आशा